

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Tale paa Himmelbjerget den 1ste i Høstmaaneden Aar 1839

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Tale paa Himmelbjerget den 1ste i Høstmaaneden Aar 1839", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 356. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blich07-shoot-workid91517.pdf> (tilgået 13. juni 2021)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Tale paa Himmelfjerget den 1ste i Høstmaaneden Aar 1839

⌘ I gamle Dage - at sige: i de gode gamle Dage - have bestemte, derhos frivillige Folkesamlinger været af højeste statslig Betydning. De olympiske Lege vare noget mere end Nutidens Vædderidt, Boxing, Badegjæsterier og Dyrehavsture.

⌘ I hine ret egentlige Nationalforsamlinger nærredes, styrkedes folkelig Aand og Følelse, Fædrelandskærlighed, ja Kunstsands og alsidig Videnskabelighed.

⌘ Det var i Kamplegene, hvor græske Ynglinge oplærtes, opflammedes til Uoovervindelighed i Alvorskampe. Det var ogsaa der hvor en Phidias og en Apelles, en Leonidas og en Thucydides, en Euripides og en Demostenes gjenfødtes til et høiere, et ædlere Liv.

⌘ Intet Areopagos, intet Senat, intet Parlament, ingen Forbundsdag vil være istand til at virke saa vældigt, og paa eengang i saa mange Retninger og derhos saa concentrisk.

⌘ I vore gamle Dage - de vare baade gode og onde - da samledes vore Forfædre i Lejre, ved Viborg, paa Urnehoved. Der handledes om indvortes og udvortes Forhold; Samlingens Formaal var ene og allene statsretlig.

⌘ Disse store Thingmøder gik efterhaanden af Brug, gik over eller nedad til "Landsting, Herredsting, Birkething", paa hvilke blot Sager mellem Mand og Mand afgjordes; paa hvilke allene Loven eller dens Haandhæver havde Ret til at føre Ordet.

⌘ Vi kjende mere end nok til de mørke Aarhundreder som fulgte paa Knuds glimrende Dage. Og sælsomt! at det lille Danmark efter saa uhyre lang en Dvale ikke døde af Sovesyge. 'Endelig er det opvaagnet - Folket begynder igjen at see om sig.

⌘ Guttenbergs Opfindelse - den vigtigste af alle dem der ere udrugede i menneskelig Hjerne - tændte Lys ogsaa for Syvsoverne i Norden. - Pressen er Tankernes Dampskib. Ved denne Sortekunst taler Een, paa 357 eengang til Tusinder paa tusinde Steder, men det tause Sprog gennem Øjnene. Hvorfor ikke gennem Øret, med Tungen - Tankens nærmeste kraftigste Locomotiv? Men dette i en Folkesamling som denne.

⌘ Landsmænd! histnede løber Danmarks Alpheus - her staae vi paa dets Olympos. Den Otteogtivende i Blomstermaaneden fejre vi som Fædrelandets Gjenfødselsdag; hvorfor ikke denne politiske Selvopstandelse paa Bjerget her, som bærer Navn af Himmel.

⌘ Jeg seer disse mørke Banker smykkede med Skaberens skønneste Blomster - danske Mænd og Kvinder, hilsende Maisolen, som den opruller i Østen. Jeg hører dem hilse den med Sange - med Frihedens Folkesange. De danske Bøge her, de danske Bølger hist gjengive de jublende Toner.

⌘ Tys! - der tales. - Hvo ere de som tale? Og hvad tale de? De tale om Fædrelandet, for Fædrelandet, til Fædrelandet - Hør! Folket tiljubler dem - de have udtalt Folkets Røst. De have tolket den paa Sandhedens og Dydens og Frihedens Universalsprog.

⌘ Hør! Det er ingen Dansk, som nu taler - dette Tonefald er Norsk - eller Svensk - Ah! Saa ere de indbudne deroppefra og deroverfra - Ret saa! Det er Naboeer og Sødskende - Vi ere alle Nordmænd.

⌘ Hvad nu? Seer! Sletten histnede - Lyngheden - det er en romersk Arena - men uden vilde Dyr, uden menneskelige Rovdyr. Man løber, man brydes - man fægter - man skyder - paa Tribunen sidde Dommere med Krands af Bøgeløv - Sejrherrernes Belønning - de Lykkelige! Deres Lokker bekrandses med levende Diademer - Musikken hilser dem - Digterne besyngte dem - Kvinderne tilsmile dem.

⌘ Ak! Om dette ogsaa var en Drøm? et phantastisk Bedrag? - eller et Varsel? - Dette gjælder maaske vore Børn - eller deres Børn - eller deres igjen? O! maaskee dog virkelig de Tider ere ivente, da Nordboerne skulle fejre saadanne Folkefester, da de forsamle sig, Mand af Huus, paa Himmelkulle her - paa Kinnekulle hisset - paa Krogkleven histoppe.

⌘ Brødre! hvad om det er Eder, der idag lægge Grundstenen til Danmarks Circus! til fremtidige Fester ville I da vistnok indbyde vore Brødre paa Fjeldene, hikalde deres og vores Skjalde til Væddesang om Fædrelandssind, om Kjærlighed og Venskab, og Manddom og Trofasthed i det gjenfødte Norden!